

Ewa Agopsowicz-Kula aktorka teatralna, filmowa, telewizyjna i radiowa. W 1979 r. ukończyła krakowską PWST, następnie zdała w Warszawie eksternistyczny egzamin dla aktorów dramatu (1982 r.). Karierę teatralną rozpoczęła w 1979 r. w Teatrze im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie, w 1982 r. przeniósł się do opolskiego Teatru im. Jana Kochanowskiego. W roku 1984 związała się z Teatrem im. Adama Mickiewicza w Częstochowie, gdzie pracowała do roku 1991. Potem krótko (do 1994 r.) występowała ponownie w Teatrze im. J. Kochanowskiego w Opolu. W roku 1994 powróciła do częstochowskiego teatru, w którym pracuje do dzisiaj. Występuje w różnorodnym repertuarze, w spektaklach dla dorosłych i dla dzieci, w przedstawieniach muzycznych i musicalach. Nagrodzona za rolę tytułową w przedstawieniu "Pchła Szachrajka" Jana Brzechwy (na IV Ogólnopolskim Festiwalu Spektakli Dziecięcych i Młodzieżowych w Wałbrzychu, 1985 r.). Ważniejsze role teatralne, zagrane w Teatrze im. Adama Mickiewicza, po roku 1994: Grafini w „Balladynie” J. Słowackiego, Mrs Smith w "Łysej śpiewaczce" E. Ionesco, Czepcowa w "Weselu" S. Wyspiańskiego, Panna Furnival w "Czarnej komedii" P. Shaffera, Córka w "Dwóch morgach utrapienia" M. Rębacza, Teresa w "Pamięci wody" S. Stephenson, Metamorfoza i Zakonnica w "Wieczorze Trzech Króli" W. Szekspira, Mary Cauty w "Królewiczu i żebraku" wg M. Twaina. Role filmowe: w "Popielcu" i "Darmozjadzie polskim".

Urszula Antoniak urodzona w Częstochowie, holenderska reżyser i scenarzystka filmowa polskiego pochodzenia. Jest absolwentką Wydziału Radia i Telewizji im. Krzysztofa Kieślowskiego Uniwersytetu Śląskiego i holenderskiej akademii filmowej Nederlandse Film en Televisie Academie (NFTA) w Amsterdamie. Jej film fabularny Nic osobistego z 2009 roku zdobył 5 nagród na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Locarno, a także kilka wyróżnień i nominacji na innych festiwalach i przeglądach filmowych. (źródło Wikipedia)

Anna Badora (ur. 1951 w Częstochowie) Jest córką niezwykle zasłużonego dla Częstochowy księgarza, antykwariusza, bibliofila i dziennikarza, Jerzego Badory #111 1111 1 11111 11 1111. Z rodzinnego miasta Częstochowy wyjechała w 1970 r. do Krakowa na studia aktorskie. W 1979 r. ukończyła z wyróżnieniem - jako pierwsza kobieta - Seminarium Maxa Reinhardta w Wiedniu w zakresie reżyserii. Pracowała jako asystentka Petera Zadka, Klaus Michaela Grübera w Berlinie oraz asystentka reżysera w Schauspielhaus w Kolonii. Jako już niezależny twórca reżyserowała w Bazylei, Essen, Ulm, Monachium, Wiedniu i Darmstadt. W latach 1991-96 szefowała teatrowi w Moguncji, a do 2006 r. Düsseldorf Schauspielhaus. Następnie i do teraz Anna Badora kieruje Schauspielhaus Graz, który wprowadziła #111 11111 11111111 111111111111 1111 "Union des Theatres de l'Europe". Zapewniła swemu teatrowi współpracę takich twórców jak Viktor Bodo, Götz Spielmann, Franz Wittenbrink, Peter Konwitschny, Patrick Schlösser, Theu Boermans.

Sebastian Banaszczyk absolwent Wydziału Aktorskiego wrocławskiej PWST. Z częstochowskim Teatrem związany od 1999 r. Współpracował także z Teatrem Dramatycznym

w Wałbrzychu i krakowskim Teatrem STU. Skomponował muzykę do spektaklu "Koriolan" Williama Szekspira w reżyserii Gabriela Gietzky'ego (Teatr Powszechny w Warszawie), a także do monodramu Sylwii Oksyty pt. "SkazaNa" (premiera w Teatrze Mickiewicza w Częstochowie). Od 2006 roku jako Bionulor prowadzi autorski projekt muzyczny według własnej metody twórczej nazwanej „100% sound recycling”. (źródło: <http://www.teatr-mickiewicza.pl/>)

Artur Barciś urodzony 12 sierpnia 1956 w Kokawie koło Częstochowy, polski aktor teatralny, filmowy, telewizyjny i dubbingowy, także reżyser. Absolwent nieistniejącego już Liceum Ogólnokształcącego w Rudnikach oraz PWSFTviT w Łodzi z roku 1979. Aktor Teatru Na Targówku #000 0000000000 0000, Teatru Narodowego #000 0000000000 0000, Teatru Ateneum #000 Popularność i sympatię widzów zyskał dzięki występom w programie Okienko Pankracego przeznaczonym dla dzieci oraz dzięki jednej z głównych ról w serialu telewizyjnym Miodowe lata, gdzie wcielił się w postać Tadeusza Norka. Sprawdza się zarówno w rolach komediowych, jak i w dramatycznych. (źródło Wikipedia)

Henryk Bardijewski urodzony w Częstochowie wybitny prozaik i dramaturg. Ukończył filologię polską i bibliotekoznawstwo na Uniwersytecie Warszawskim. Debiutował w 1952 roku na łamach Szpilek". Ma w swoim dorobku sześć tomów opowiadań i kilka powieści, m.in. "Rzut podkową", "Irytacje" czy "Wiek światła". Jest również autorem blisko 100 słuchowisk radiowych i kilkunastu sztuk telewizyjnych, a także cyklu kameralnych komedii telewizyjnych "Sceny domowe". Przez szereg lat pracował w Polskim Radiu w Warszawie, początkowo jako redaktor w dziale literackim, następnie do 1985 r. kierował Redakcją Słuchowisk. Był również konsultantem w zakresie dramaturgii radiowej. Laureat licznych nagród, w tym: Nagrody Komitetu ds. Radia i Telewizji za całokształt twórczości w dziedzinie słuchowisk, Nagrody Teatru Polskiego Radia "Honorowy Wielki Splendor", Nagrody Norwida Samorządu Województwa Mazowieckiego. Utwory Henryka Bardijewskiego, które cechuje poetycki humor i pogodna ironia, przetłumaczono na kilkanaście języków obcych.

Juliette Binoche #000 0000 0 000000 00000 0 0000000 0000 – francuska aktorka filmowa. Jej matką reżyserką teatralną Moniką #000 000000000 0000 Stalens - urodziła się w Częstochowie. Laureatka CEZARA dla najlepszej aktorki francuskiej za "Trzy kolory. Niebieski" #000 00000 0000 Krzysztofa Kieślowskiego. Rola Hany w Angielskim pacjencie #000 00000 0000 Anthony'ego Minghelli przyniosła jej Oscara. Nominację do tej nagrody zdobyła również kilka lat później za Czekoladę #000 00000 0000 Laszka Hallströma. W ostatnich latach aktorka współpracowała z takimi reżyserami jak: Michael Haneke #000 0000 00000000000 00000000 0000, Abel Ferrara #000 0000000 0000 czy Hou Hsiao-Hsien #000 balonika#000 0 0 00000 00000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000 Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Cannes za film Copie conforme. Zapiski z Toskanii. (źródło Wikipedia)

Arkadiusz Borowik (ur. w 1969 w Częstochowie) – polski scenarzysta, aktor, satyryk, perkusista, dziennikarz sportowy, pisarz. Absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Częstochowskiej. Twórca programu "Daszek", polskiej wersji językowej filmu "Roboty", współtwórca "Dziennika Telewizyjnego Jacka Fedorowicza", radiowej "Rodziny Poszepczyńskich" oraz seriali: Samo Życie, Rodzina zastępcza, Adam i Ewa, Męskie-żeńskie, "Miłość nad rozlewiskiem" (z Krystyną Jandą). (źródło Wikipedia)

Waldemar Cudzik absolwent PWST im. Ludwika Solskiego w Krakowie (1990). Współpracował z Teatru 38 w Krakowie . Aktor Teatru im. J. Kochanowskiego w Opolu w latach 1990-92r. Z Teatrem im. Adama Mickiewicza w Częstochowie związany od 1993 r. (źródło: <http://www.teatr-mickiewicza.pl/>)

Iwona Chołuj absolwentka Państwowego Policealnego Studium Wokalno-Aktorskiego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni. Aktorka, wokalistka. Współpracuje z warszawskim Teatrami: Syrena i Projekt Warszawa. Z Teatrem im. A. Mickiewicza w Częstochowie związana od 1996r. Aktorka została nominowana do "Złotej Maski" za rolę Basi w "Pamiętniku narkomanki" oraz za Katię w spektaklu "Walentynki" Iwana Wyrupajewa w reż. Szczepana Szczykno. (źródło: <http://www.teatr-mickiewicza.pl/>)

Magdalena Cielecka dzieciństwo spędziła w Żarkach-Letnisku. Absolwentka VII Liceum Ogólnokształcącego im. Mikołaja Kopernika w Częstochowie. Jej ojciec zmarł, kiedy miała 19 lat. W 1995 ukończyła Wydział Aktorski PWST w Krakowie. Zadebiutowała w filmie Barbary Sass Pokuszenie (1995). Największą popularność zdobyła dzięki filmowi Samotność w sieci oraz roli w serialu Magda M., a przede wszystkim dzięki rolom teatralnym, szczególnie w Teatrze Rozmaitości w Warszawie. Od 2008 jest członkiem zespołu Nowego Teatru w Warszawie. Występowała w Nowym Jorku (Dybuk, 2004; Krum, 2007 – spektakle w reżyserii Krzysztofa Warlikowskiego), Francji (Awinion), Belgii, na festiwalu w Edynburgu (wzbudzając entuzjazm brytyjskiej krytyki w 2008). W styczniu 2008 prezentowała dwa filmy ze swoim udziałem w Londynie (cykl "Polskie piękności"). W 2006 uczestniczyła w Festiwalu Polskich Filmów w Seattle. Na początku 2008 jako aktorka z filmu Katyń była obecna na festiwalu w Berlinie i na gali oscarowej. 11 kwietnia 2014 została odznaczona srebrnym medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (źródło Wikipedia)

Sambor Czarnota urodził się 16 marca 1977 roku w Częstochowie. Jest absolwentem wydziału aktorskiego PWSFTviT w Łodzi. W 2001 roku zadebiutował na deskach Teatru Jaracza, rolą Mozarta w spektaklu "Amadeusz". Za rolę Mężczyzny Młodszeo w "Toksynach" otrzymał liczne nagrody, m.in. na Festiwalu Dramaturgii Współczesnej "Rzeczywistość przedstawiona" w Zabrze oraz Zarządu Sekcji Teatrów Dramatycznych ZASP-u. Jego debiut kinowy nastąpił w 2000 roku, kiedy to zagrał u boku Magdaleny Cieleckiej, Jana Frycza i Olafa Lubaszenko w dramacie Mariusza Trelińskiego "Egoiści". Rozpoznawalność przyniosła mu także rola Józka - przyjaciela Karola Wojtyły, w dramacie biograficznym "Karol – człowiek, który został papieżem".

Katarzyna Deszcz absolwentka Wydziału Prawa UJ oraz Wydziału Reżyserii Dramatu PWST w Krakowie. W latach 1982-2003 prowadziła #000 000000000 0 0000000000 0000000000 0000 Teatr Mandala, w którym zrealizowała wiele swoich autorskich projektów artystycznych prezentowanych na setkach scen teatralnych w kraju i za granicą. W teatrze repertuarowym reżyseruje od 1991 roku. Na stałe współpracuje z kilkunastoma scenami dramatycznymi, realizując głównie teksty klasyczne lub współczesny dramat, zwłaszcza irlandzki i amerykański. Doświadczenia związane z kontaktami z zagranicznymi autorami tekstów zaowocowały powołaniem przez Katarzynę Deszcz programu pomocy warsztatowej i promocyjnej dla polskich dramatopisarzy ("Pisanie dla Teatru").

W 1995 roku podejmując stałą współpracę z londyńskim teatrem Scarlet, z którym realizuje projekty pokazywane na scenach w Anglii, Irlandii i Szkocji. W 2003 roku na brytyjskim rynku wydawniczym ukazała się biograficzna praca Geraldine Cousin ("Recording Woman") poświęcona jej metodom pracy nad spektaklem teatralnym. Obecnie, jedna z najbardziej prestiżowych uczelni brytyjskich - The Central School of Speech and Drama włączyła jej metodę pracy nad tekstem i warsztat aktorskim do stałego programu nauczania. W latach 2003-2006 była Dyrektorem Naczelnym i Artystycznym Teatru im. A. Mickiewicza w Częstochowie. Poza reżyserią spektakli, zajmuje się również pracą pedagogiczną. Od 1992 roku, do dnia dzisiejszego - prowadzi warsztaty dla reżyserów i aktorów w różnych centrach teatralnych w Polsce, Anglii, Egipcie, Indiach, Irlandii, Japonii, Niemczech i USA, a w latach 1993-1994 była wykładowcą w Dartington College of Art w Devon (Anglia). Najdłużej współpracowała z Akademią Sztuk Pięknych w Krakowie, na Wydziale Scenografii (1999 - 2008), gdzie uczyła studentów praktycznego podejścia do zawodu, oraz pracy nad tekstem scenicznym. (źródło: <http://www.sadek.pl/>)

Wiesław Drzewicz (ur. 19.III.1927 w Warszawie - zm. 31.XII. 1996 w Warszawie) – polski aktor teatralny, filmowy, telewizyjny, radiowy i dubbingowy. W latach 1948–1955 występował w Teatrze im. Adama Mickiewicza w Częstochowie. Na stałe zapisał się w pamięci widzów jako Leon Guttman w pierwszej polskiej telenoweli "W labiryncie" oraz jego dubbing postaci Gargamela z serialu animowanego Smerfy. (źródło Wikipedia)

Teresa Dzielska absolwentka PWST im. L. Solskiego w Krakowie. Z Teatrem im. A. Mickiewicza w Częstochowie związana od 2002 r. Zadebiutowała rolą Clei w Czarnej komedii Petera Shaffera w reż. Marcina Sławińskiego. Współpracowała z Teatrem STU w Krakowie, Teatrem Powszechnym w Radomiu oraz warszawskim Teatrem na Woli.

Antoni Fertner (ur. 23 maja 1874 w Częstochowie, zm. 16 kwietnia 1959 w Krakowie) – polski aktor komediowy. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia w Wyższej Szkole Handlowej L. Kronenberga, ale po pewnym czasie przeniósł się do Klasy Deklamacji i Dykcji przy Warszawskim Towarzystwie Muzycznym. Po ukończeniu studiów (1895) występował w teatrzyku "Wodewil", później przeniósł się do Łodzi, gdzie grał do 1899 r. Od 1902 r. ponownie występował w teatrach warszawskich. Podczas okupacji reżyserował i grał w jawnych teatrach Niebieski Motyl, Złoty Ul, Wodewil i Nowości. Po Powstaniu Warszawskim osiadł w Krakowie. W 1945 r. grał w zespole objazdowym, potem był aktorem Teatru Kameralnego TUR (1945/46) i Miejskich Teatrów Dramatycznych (1947/54). W ostatnich latach życia napisał tom wspomnień "Podróże komiczne" (Kraków, 1960). Kariera filmowa Fertnera da się podzielić na dwa okresy: pierwszych występów w filmie niemym w Polsce (1908-1914) i Rosji (1915-1918), w których zasłynął jako twórca postaci Antosia/Antoszy oraz czasu niezapomnianych kreacji w kinie dźwiękowym (1932-1939). Przyniosły mu one sławę najzabawniejszego i najbardziej eleganckiego staruszka polskiego ekranu. (źródło: www.filmpolski.pl)

Marian Florek aktor dramatyczny i estradowy, tancerz; debiutował w Teatrze Rozrywki w Chorzowie, występował w Teatrze Nowym w Zabrze, w Teatrze im. Adama Mickiewicza w Częstochowie (w l. 1991-1995); od 1998 r. aktor Teatru Rozrywki w Chorzowie; studiował polonistykę na KUL-u i teatrologię na UŚ; ukończył podyplomowe studium retoryki na UJ. Poeta, w 2007 r. wydał debiutancki zbiór poezji pt. "Swoje życie gram...". Autor scenariuszy do spektakli teatralnych i tekstów piosenek. Scenarzysta i reżyser takich widowisk, jak "Stworzona do chwały", "A to Polska właśnie" oraz spektaklu literacko-muzycznego "Haśka" i monodramu "Doktor Biegański". Od lat aktywnie włącza się w życie kulturalne Częstochowy. Związany z amatorskim ruchem recytatorskim – prowadzi warsztaty i konsultacje, jest jurorem w konkursach.

Dariusz Gajewski (ur. 3 grudnia 1964 w Częstochowie) – polski reżyser, autor filmu *Warszawa*, uhonorowanego Złotymi Lwami. Absolwent Wydziału Reżyserii Łódzkiej Szkoły Filmowej. Studiował także prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jego żoną jest Agnieszka Grochowska (aktorka).

Iwo Gall (1 IV 1890 – 12 II 1959 Kraków) scenograf, reżyser, pedagog, teoretyk sztuki scenicznej, dyrektor teatrów.

Gall przybył do Częstochowy, aby objąć dyrekcję Teatru Kameralnego w 1932 r. W małej sali będącego wówczas w budowie obiektu, gdzie mieści się obecnie siedziba Teatru im. Adama Mickiewicza, stworzył wkrótce najlepszy teatr prowincjonalny w Polsce, co potwierdził historyczny Zjazd ZASP-u w 1936 r. Stał się także czołową postacią w środowisku kulturalnym Częstochowy. Angażował się w akcje charytatywne, organizował tanie przedstawienia popularne dla uboższej publiczności, rozwijał działalność edukacyjną wśród dzieci i młodzieży. Na deskach częstochowskiego teatru Gall współpracował z wieloma wybitnymi aktorami: m.in. Haliną Gallową czy Wacławem Malinowskim, a także kształcił młodych adeptów sztuki teatralnej, którzy później grali z powodzeniem w teatrach warszawskich i filmach. Był twórcą teatru artystycznego w Częstochowie, nawiązującego do jej tradycji misteryjnych, a także do działań reductowych. W jego ówczesnych planach znalazła się, niezrealizowana niestety, inscenizacja plenerowa misterium przed gmachem częstochowskiej katedry. W okresie swojej dyrekcji w Częstochowie, Gall wyreżyserował zdecydowaną większość przedstawień, a do wszystkich zaprojektował scenografię. Zrealizowano wówczas 46 sztuk współczesnych z repertuaru światowego i rodzimego oraz 16 utworów klasycznych. Zdołał przy tym zapewnić stan równowagi pomiędzy dziełami o wysokiej randze artystycznej, a tzw. literaturą użytkową. Dzięki Gallowi publiczność Częstochowy znalazła się

w kręgu oddziaływania najnowszej polskiej literatury teatralnej. Premiery utworów Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej, Morozowicz-Szczepkowskiej, Szaniawskiego, Cwojdzińskiego czy Winawera odbywały się tu często w kilka zaledwie miesięcy po swoich teatralnych debiutach. Wystawiono także 6 prapremier, z których warto wymienić: „Wielkiego Kuglarza (Sygnały)” E. Szelburg-Zarembiny i debiut dramaturgiczny J. Zawieyskiego „Człowiek jest niepotrzebny”. Rangę artystyczną utworów podnosiło znacznie: rzetelne aktorstwo, profesjonalne zaangażowanie całego zespołu i przede wszystkim kunsztowna a zarazem pełna prostoty scenografia. Niektóre nabierały zresztą dodatkowego znaczenia w konfrontacji z drastycznymi problemami społecznymi i politycznymi międzywojennej Częstochowy. W dorobku artystycznym Galla z tego okresu „Adwent” A. Strindberga i „Sędziowie” St. Wyspiańskiego zdają się odgrywać szczególną rolę. Inscenizacja „Sędziów” została wyróżniona prestiżową nagrodą, jaką Miejski Teatr Kameralny uzyskał w Ogólnopolskim Konkursie Sztuk Wyspiańskiego.

Oprac. na podst. Zbyszek Jędrzejewski, Iwo Gall w Częstochowie (1932-1935). Spis przedstawień, [w:] „Prace Naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie”, z. X, Częstochowa 2006 opracowanie tekstów: Katarzyna Ozimek

Marta Honzatko absolwentka PWST im. Ludwika Solskiego w Krakowie. Z Teatrem Mickiewicza związana od września 2012 r. Laureatka Stypendium Twórczego Miasta Krakowa. Razem z zespołem Lochu Camelot i Piwnicy pod Baranami brała udział w licznych tournée na terenie Polski oraz za granicą.

Adam Hutyra absolwent PWST we Wrocławiu. Z częstochowskim Teatrem związany od 1990r.

Nagrody i wyróżnienia:

- „Złota Maską” - nagroda aktorska (obecnego woj. śląskiego) za rolę Jima Portera w „Miłości i gniewie” Johna Osborne'a w reż. Alicji Choińskiej
- Nagroda aktorska - Festiwal Teatrów Śląskich (1995)
- Nagroda Prezydenta Miasta Częstochowy w dziedzinie teatru i filmu - 1999r.
- Grand Prix Festiwalu Talia (2004)
- Nagroda aktorska za rolę Adama w spektaklu "Skrzyneczka bez pudła" w reż. Andrzeja Sadowskiego (Festiwal "Kontrapunkt" w Szczecinie -2005 r.)
- Dwukrotny laureat Złotych Koturnów (2006 i 2007 r.) – nagrody publiczności w plebiscycie organizowanym przez Gazetę Wyborczą w Częstochowie (źródło: <http://www.teatr-mickiewicza.pl/>)

Andrzej Iwiński (ur. 29.10.1934 roku w Łodzi- zm. 27.03.2013 roku w Częstochowie) Jego debiut teatralny miał miejsce 22 kwietnia 1960, rok potem zdał egzamin eksternistyczny. Od 1991 był aktorem Teatru im. Mickiewicza w Częstochowie.

Stworzył wiele wybitnych ról teatralnych i filmowych. Został nagrodzony za drugoplanową rolę męską w filmie „Darmozjad polski” Łukasza Wylężałka (XXII Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni); w 1998 r. otrzymał Złotą Maskę za rolę Felicjana Dulskiego w „Moralności Pani Dulskiej” Gabrieli Zapolskiej w reż. Ignacego Gogolewskiego. W 1998r. uhonorowany Nagrodą Prezydenta Miasta Częstochowy za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury.

Krzysztof Jędrecki operator telewizyjny i filmowy. Od ponad 20 lat związany z Redakcją Częstochowską Telewizji Polskiej. W swoim dorobku twórczym ma tysiące telewizyjnych news'ów, setki reportaży oraz kilkadziesiąt filmów dokumentalnych. Realizował zdjęcia do reportaży takich programów jak: "Ekspres reporterów", "Telekurier", "Powiedz stop", "Ludzie i sprawy", "Ekstremalne wakacje", "Trójka tam była", "Z krukiem w herbie", "Kamera kuriera", "Wokół wielkiej sceny". Jego dorobek twórczy to także relacje i dokumenty ze wszystkich dotychczasowych edycji Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Sakralnej "Gaude Mater", nagrania spektakli teatralnych i koncertów muzycznych odbywających się w częstochowskich instytucjach kultury, realizowane m.in. dla Redakcji Muzycznej Programu 1 TVP S.A. oraz Telewizji Polonia. Do najbardziej znaczących dokumentów, biorących udział w przeglądach i festiwalach telewizyjnych i filmowych należy zaliczyć: "Edyta Stein", "Żołnierze Warszycy", "AA", "Zabić ptaka", "W trzech wymiarach", "Tajemnice Jasnogórskiego wizerunku", "Jasnogórska Victoria", "Ojciec Augustyn Kordecki", "Początek drogi". Współpracował z takimi twórcami jak: Tadeusz Kijański, Łukasz Wyleżalek, Mariusz Wojaczek, Maria Nowakowska-Majcher, Zdzisław Sowiński oraz publicystami: Kamilem Durczokiem, Markiem Czyżem, Lidią Dudą, Barbarą Gola, Anną Migalską. Wielokrotnie wyróżniany za pracę twórczą. Do najbardziej prestiżowych nagród należy zaliczyć Grand Prix X Przeglądu Reportażu i Filmu Dokumentalnego Katowice 2009 za zdjęcia do filmu "Początek drogi".

Kalina Jędrusik także Kalina Jędrusik-Dyगत (ur. 5.II.1930 w Gnaszynie - zm. 7.VIII.1991 w Warszawie) † polska aktorka filmowa i teatralna, piosenkarka, scenarzystka i reżyserka. W Częstochowie ukończyła w 1949 roku liceum im. J. Słowackiego, następnie krakowską PWST. W 1953 roku i debiutowała na scenie gdańskiego Teatru Wybrzeże. Od stycznia 1955 roku grała w teatrach warszawskich: w Teatrze Narodowym, Teatrze Współczesnym, Teatrze Komedia, Studenckim Teatrze Satyryków, Teatrze Rozmaitości, Teatrze Polskim. Występowała w rolach dramatycznych i charakterystycznych. W latach 60. i 70. uchodziła za symbol seksu. Ogromną popularność przyniósł Kalinie Jędrusik udział w programach telewizyjnych Kabaretu Starszych Panów oraz kreacje filmowe, m.in. rola Joanny w Lekarstwie na miłość w reż. Jana Batorego.

Zmarła w nocy 7 sierpnia 1991, wskutek ataku astmy, na tle uczulenia na sierść kota. Została pochowana w Alei Zasłużonych Cmentarza Powązkowskiego w Warszawie (grób 66). (źródło Wikipedia)

Krzysztof Kasprzak - absolwent Politechniki Częstochowskiej. Filmem zajmuje się od 1998 roku. W swoim dorobku ma kilka filmów dokumentalnych. Jest zarówno producentem swoich filmów jak i scenarzystą oraz operatorem. Autor takich filmów jak : "Spacer po Częstochowie" (uzyskał nagrodę specjalną na Polonijnym Festiwalu Multimedialnym Polskie Ojczyzny 2008) "Niezapomniana Częstochowa" (wyróżnienie na Festiwalu Mediatravel 2009); autor producent m.in. filmu "Częstochowa 1962". Pasjonuje go historia Częstochowy, dlatego gromadząc i

opracowując archiwalne materiały filmowe stworzył "Filmotekę częstochowską". Pomysłodawca i współorganizator Festiwalu Filmów Dokumentalnych im. Braci Krzemińskich "Moja mała Ojczyzna".

Sylwia Karczmarczyk absolwentka Policealnego Studium Aktorskiego im. Aleksandra Sewruka w Olsztynie. Z Teatrem im. A. Mickiewicza w Częstochowie związana od 2007r.

Elżbieta Kępińska (ur. 5 kwietnia 1937 w Częstochowie) – polska aktorka. Ukończyła warszawską PWST w roku 1959. Dziś jest jedną z najbardziej cenionych i najwybitniejszych polskich aktorek teatralnych. Po dyplomie zaangażował ją Zygmunt Hübner do prowadzonego przez siebie Teatru Wybrzeże i tam zadebiutowała w roli Jo w legendarnym dziś przedstawieniu Konrada Swinarskiego Smak miodu. Po tym olśniewającym debiucie w pierwszym sezonie zagrała jeszcze m.in. Ofelię w Hamlecie w reż. Andrzeja Wajdy i w Nosorożcu w reż. Zygmunta Hübnera. Zagrała u boku Zbigniewa Cybulskiego w Dwojgu na huśtawce w reż. Andrzeja Wajdy. Pracowała pod kierunkiem m.in. Janusza Warmińskiego, Wandy Laskowskiej, Kazimierza Dejmka, Konrada Swinarskiego (Marat/Sade), Jerzego Kreczmara, Macieja Prusa (budząca powszechny zachwył Irina w Szewcach) i Jerzego Grzegorzewskiego (Bloomusalem). Od roku 1974 jest aktorką Teatru Powszechnego. W Teatrze TV, pracowała m.in. z Jerzym Kreczmarem, Ludwikiem Renè, Tomaszem Zygadło, Michałem Kwiecińskim, Agnieszką Glińską, Januszem Zaorskim, Zbigniewem Zapasiewiczem, Janem Englertem, Władysławem Kowalskim. (źródło Wikipedia)

Henryk Kluba (ur. 9.I.1931 w Przystajni k/ Częstochowy - zm. 11.VI. 2005 w Koninie) – reżyser filmowy, zajmował się także aktorstwem.

Ukończył Studium Teatralne przy Teatrze im. Mickiewicza w Częstochowie (1951). Studiował filologię klasyczną na Uniwersytecie we Wrocławiu (1952), pracował jako dziennikarz (kierownik częstochowskiej mutacji "Dziennika Łódzkiego"). Początkowo był asystentem reżysera, jednak w 1966 debiutował jako reżyser filmów fabularnych. Pracownik naukowy PWSFTviT w Łodzi (od 1967). W latach 1978-81 i 1993-96 dziekan Wydziału Reżyserii, w latach 1982 (od 16 lutego)-90 i 1996-2002 rektor uczelni. (źródło: www.film Polski.pl)

Krystyna Kołodziejczyk - Szyszko (ur. 30 marca 1939 w Częstochowie) – polska aktorka. W latach 1960-64 i 1967-70 występowała w Teatrze Bałtyckim w Koszalinie, 1964-67 w Teatrze

Polskim w Bydgoszczy, 1970-72 w Teatrach Dramatycznych w Poznaniu. W latach 1972-99 była aktorką Teatru Studio w Warszawie. Matka reżysera Marcina Ziębińskiego. (źródło www.filmweb.pl)

Tadeusz Krotke (ur. 3.X. 1893 - zm. 7.VI. 1957 w Warszawie), polski aktor, w latach 1938-1939 i 1945-1949 dyrektor Teatru im. Adama Mickiewicza w Częstochowie.

Michał Kula absolwent PWST w Warszawie (dyplom - 1978 r.) Zadebiutował jako Ruzante w Miłości pod Padwą w reż. Izabeli Cywińskiej Pracował w Teatrze Muzycznym we Wrocławiu, Nowym w Poznaniu, Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie, Jana Kochanowskiego w Opolu. W częstochowskim Teatrze na stałe od 1994 r. (współpracę rozpoczął już w latach osiemdziesiątych). Współpracował z krakowskim Teatrem STU i Grupą Rafała Kmity. Nagrody i wyróżnienia:

- Ogólnopolska nagroda za rolę Ribandela w przedstawieniu "Bał manekinów" na Festiwalu w Rzeszowie (1986 r.)

- Nagroda publiczności za przedstawienie muzyczne Pieśni z Szynela (Kabaret Rafała Kmity) na Festiwalu Teatrów Ogródkowych w Warszawie

- Wyróżnienie za rolę Pozza w "Czekając na Godota" na Festiwalu Teatrów Dramatycznych w Zabrze

- Nagroda Prezydenta Miasta Częstochowy za rolę Profesora w "Lekcji" Ionesco oraz Nagroda Dyrektora Teatru im. A. Mickiewicza w Częstochowie (źródło: <http://www.teatr-mickiewicza.pl/>)

Bartosz Kopeć w 2003 r. ukończył Wydział Aktorski Akademii Teatralnej w St. Petersburgu - klasa Vladislava Pazi. Z Teatrem im. A. Mickiewicza na stałe związany jest od września 2005 r. Współpracował z Teatrem im. J. Szaniawskiego w Wałbrzychu oraz sopocką Sceną Off de Bicz. (źródło: <http://www.teatr-mickiewicza.pl/>)

Agnieszka Łopacka absolwentka Wydziału Aktorskiego PWSFTv i T w Łodzi. Od 1996 r. aktorka Teatru im. Adama Mickiewicza w Częstochowie.

Piotr Machalica absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie. Po studiach związał się z Teatrem Powszechnym w Warszawie, którego aktorem był przez kolejne dwadzieścia pięć lat. Na deskach tego teatru stworzył kreacje w kilkudziesięciu inscenizacjach, m.in. w "Medei" Eurypidesa w reż. Zygmunta Hübnera; "Operze za trzy grosze" Bertolta Brechta w reż. Krzysztofa Zaleskiego; "Trzech siostrach" Antoniego Czechowa w reż. Agnieszki Glińskiej; "Królu Learze" Williama Szekspira w reż. Piotra Cieplaka. Od 2006 r. pełni funkcję zastępcy dyrektora ds. artystycznych Teatru im. A. Mickiewicza w Częstochowie. Od kilku lat związany jest także z Teatrem Polonia i Och-teatrem w Warszawie. Jest wykonawcą piosenki aktorskiej, słynie z doskonałej interpretacji piosenek Okudźawy, Brassensa i Wołka. W październiku 2012 roku na rynku ukazała się jego płyta pt. "Moje chmury płyną nisko". (źródło: <http://www.teatr-mickiewicza.pl/>)

Małgorzata Marciniak absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej we Wrocławiu. Z częstochowskim Teatrem związana od 1990 r.

Nagrody:

- Laureatka Złotej Maski (1996) za rolę tytułową w spektaklu „Balladyna” w reż. Adama Hanuszkiewicza

- Nagroda Prezydenta Miasta w Dziedzinie Teatru i Filmu za rok 1997

- Zasłużony Dla Kultury Polskiej (nagroda przyznawana przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2007 r.) (źródło: <http://www.teatr-mickiewicza.pl/>)

Czesława Monczka absolwentka krakowskiej PWST im. Ludwika Solskiego (dyplom - 1974). Związana była z teatrami: Polskim w Bielsku-Białej; Zagłębia w Sosnowcu; Nowym w Zabrze; C.K. Norwida w Jeleniej Górze. W 2003 r. otrzymała Nagrodę Prezydenta Częstochowy w Dziedzinie Kultury.

Jacek Nagłowski (ur. 31 lipca 1978 r. w Częstochowie) – polski reżyser młodego pokolenia, scenarzysta, oraz producent filmowy. Jest absolwentem I Społecznego Liceum im. Zbigniewa Herberta STO w Częstochowie. Student Uniwersytetu Jagiellońskiego (Filozofia, Filmoznawstwo i Astronomia). Scenarzysta i reżyser spektaklu profilaktycznego Smak Życia na zlecenie Krakowskiego Biura Promocji Kultury. Przedstawiciel młodego pokolenia reżyserów offowych. Twórca głośnego filmu fabularnego Katatonia. 14 października 2005 roku w Warszawie, z jego inicjatywy (oraz Piotra Szczepańskiego i Bartosza Konopki) zostało powołane do życia Stowarzyszenie Filmowe Film 1, 2. Inicjatywa ma na celu działania ułatwiające filmowcom realizację ich pierwszego, bądź drugiego filmu. (źródło Wikipedia)

Marek Obertyn (ur. 15.VIII. 1952 we Wrocławiu - zm. 5.III. 2007 w Warszawie) – polski aktor teatralny, filmowy i dubbingowy. Absolwent SP nr 16 w Częstochowie i tutejszego LO im. M. Kopernika. W 1976 roku, ukończył PWST w Warszawie i zadebiutował na deskach Teatru Dramatycznego w Warszawie w sztuce Karykatury autorstwa Jana Augusta Kisielewskiego wcielając się w postać Antoniego Relskiego w reżyserii Gustawa Holoubka.

Jego głos niejednokrotnie brzmiał w licznych produkcjach dubbingowanych - między innymi w polskiej wersji językowej "Harryego Pottera". Ostatnim filmem, w jakim aktor się pojawił był "Chopin. Pragnienie miłości" w reż. Jerzego Antczaka (jako baron Dudevant, mąż George Sand). Pojawiał się też w mniejszych rolach w serialach: "Na dobre i na złe", "Pensjonat pod różą", "Na Wspólnej" czy w "Mroku" (2006). Zmarł na zawał serca.

Agata Ochota-Hutyra absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej we Wrocławiu; od 1990 roku jest aktorką Teatru im. Adama Mickiewicza w Częstochowie. Jej ważniejsze role na Scenie Częstochowskiej to: Judyta w "Księżu Marku", Mary w "Łysej Śpiewacze", Helena w "Wujaszku Wani", Julia w "Pannie Julii", Laura w "Kordianie", Iwona w "Iwonie, księżniczce Burgunda", Mary w "Jak się kochają w niższych sferach", Evelyn w "Jabłku". Znakomita interpretatorka tekstów poetyckich, czego świadectwo dawała m.in. podczas Teatralnych Salonów Poezji. Swoją talent wokalny zaprezentowała w spektaklach muzycznych: "Pod niebem Paryża" i "Kram z piosenkami". W 1995 roku otrzymała Nagrodę Artystyczną "Złota Maską".

Sylwia Oksiuta absolwentka Akademii Teatralnej w Warszawie, Wydział Lalkarski w Białymstoku. Współpracowała z Teatrami: J. Kochanowskiego w Radomiu i Teatrem im. L. Kruczkowskiego w Zielonej Górze #00 000000 0000 000. Od stycznia 2007 r. aktorka Teatru im. A. Mickiewicza w Częstochowie. W 2009r. ukończyła studia podyplomowe w Krakowskiej Szkole Filmu i Komunikacji Audiowizualnej (scenariopisarstwo).

Marek Perepeczko (ur. 3.IV.1942 w Warszawie, zm. 17.XI.2005 w Częstochowie) – polski aktor teatralny i filmowy, w latach 1997-2003 aktor i dyrektor Teatru im. Mickiewicza w Częstochowie. Na początku lat 60. występował w Studiu Poetyckim Andrzeja Konica w TVP i w Teatrze Klasycznym. W 1965 ukończył wydział aktorski PWST i zadebiutował na scenie teatralnej i w filmie. Związany z warszawskimi teatrami: Klasycznym-Rozmaitości (1965-70) i Komedią (1970-71), a od 1971 z wojewódzkimi oddziałami przedsiębiorstwa "Estrada" w całym kraju. Debiutował w "Popiołach" Andrzeja Wajdy. Laureat plebiscytów publiczności oraz jugosłowiańskiego Złotego Ekranu dla telewizyjnego aktora roku za rolę w serialu telewizyjnym "Janosik".

W młodości uprawiał wioślarstwo, koszykówkę i kulturystykę (uchodził za wspaniale zapowiadającego się zawodnika). Do jego najbardziej znanych ról należą te stworzone w filmach: "Pan Wołodyjowski" Jerzego Hoffmana, "Przygody Pana Michała" Pawła Komorowskiego, "Brzezina" Andrzeja Wajdy, "Góry o zmierzchu" Krzysztofa Zanussiego, "Kolumbowie" Janusza Morgensterna, "Wesele" Andrzeja Wajdy, "Janosik" Jerzego Passendorfera, "Gniewko, syn rybaka" Bohdana Poręby. Zmarł na zawał serca w swoim mieszkaniu w Częstochowie. Urna z prochami aktora została złożona dnia 28.XI. 2005 r. na warszawskich Powązkach (kwatery 141 rząd 5 miejsce 9). (źródło Wikipedia)

Maciej Półtorak absolwent PWST im. Ludwika Solskiego w Krakowie. Absolwent Liceum Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Krakowie (klasa perkusji). Od 2005 roku związany z zespołem „Piwnicy pod Baranami”, od 2007 r. (z przerwą – wrzesień 2011 – sierpień 2012) aktor Teatru im. Adama Mickiewicza w Częstochowie.
(źródło: <http://www.teatr-mickiewicza.pl/>)

Antoni Rot absolwent Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. L. Schillera w Łodzi. Był aktorem Teatru Studyjnego w Łodzi, Teatru na Targówku w Warszawie, Teatru Nowego w Zabrzu. Do Zespołu Artystycznego Teatru im. Adama Mickiewicza w Częstochowie dołączył w 1992 r. Ma na swym koncie wiele różnorodnych ról: dramatycznych, komediowych, wokalnych. Zagrał też w wyreżyserowanych przez siebie monodramach: "Pamiętnik wariata" i "Czołem wbijając gwoździe w podłogę". Współpracuje z rozgłośniami radiowymi i telewizją. Ma na swym koncie role w serialach, m.in.: "Fala zbrodni", "Samo życie", "Kryminalni" i filmach fabularnych.

Robert Rutkowski aktor teatralny i telewizyjny. W 1990 roku - po ukończeniu Wydział Lalkarskiego wrocławskiej PWST - dołączył do zespołu aktorskiego Teatru im. Adama Mickiewicza w Częstochowie. W latach 1992-93 współpracował z Teatrem Nowym w Zabrzu. Spośród spektakli z udziałem Roberta Rutkowskiego, wpisujących się w repertuar częstochowskiego teatru w ostatnich sezonach artystycznych, warto wymienić m.in.: "Ożenek", "Igraszki z diabłem", "Zemstę", "Kram z piosenkami", "Mieszczanina szlachcicem", "Piaskownicę", "Pierwszy raz", "Amazonię". Na uwagę zasługują także role w przedstawieniach dla dzieci i młodzieży, m.in.: w "Trzech świnkach", "Niesamowitej przygodzie Robaczka Kłaczka", "Królewiczu i żebraku". Uczestnicząc w organizowanych w Teatrze im. Adama Mickiewicza Salonach Poezji, Robert Rutkowski dał się poznać jako znakomity interpretator wierszy. Na szklanym ekranie pojawił się w kilku popularnych serialach, m.in. w "Klanie", "Na dobre i na złe", "M jak Miłość". Miłośnicy tzw. książki czytanej znają aktora z wyjątkowych interpretacji opowieści dla dzieci, zamieszczonych w zbiorach: "Piotruś Pan" oraz "Kot w Butach i inne bajki". W 2006 r. podczas XV Konkursu Teatrów Ogródkowych w Warszawie otrzymał wyróżnienie za rolę Protazka w "Piaskownicy" M. Walczaka.

Zdzisław Salaburski urodził się 3 lipca 1922 roku w Częstochowie. Maturę zdał w Częstochowie w 1939 roku. W czasie okupacji niemieckiej podjął prywatną naukę malarstwa i rysunku u Zdzisława Kałędkiewicza, uczył się również malarstwa w krakowskiej Kunstgewerbeschule, pod kierunkiem prof. Fryderyka Pautscha. W 1945 roku zaczął pracować jako scenograf teatralny, równocześnie zadebiutował na scenie w Teatrze Miejskim w Częstochowie. Rok później zdał eksternistyczny egzamin aktorski przed Komisją Związku Artystów Scen Polskich, uzyskując uprawnienia do wykonywania zawodu aktora. Początkowo grał w Teatrze Ziemi Pomorskiej w Toruniu. W roku 1947 występował w Teatrze Wojska Polskiego w Łodzi. Lata 1948-55 spędził w Poznaniu, gdzie grał w Teatrach Polskim i Nowym. W roku 1956 był aktorem Starego Teatru w Krakowie. Od roku 1957 występował w teatrach warszawskich: Ludowym i Narodowym. Jedną z ostatnich ról, lichwiarza Procentowicza, zagrał w "Szkole obmowy" Bogusławskiego. Pracę w teatrze porzucił w roku 1961, poświęcając się głównie malarstwu. Sporadycznie jako reżyser współpracował z amatorskim teatrem w Zakopanem.

Od początku lat sześćdziesiątych związał się z Telewizją Polską. Gościnnie grywał w poniedziałkowym Teatrze Telewizji oraz w Teatrach Sensacji i w "Kobrach". Od lat sześćdziesiątych związał się z warszawskim Studiem Opracowań Filmów. Był jednym z najlepiej rozpoznawanych głosów polskiego dubbingu, stworzył w polskich wersjach językowych wiele niezapomnianych kreacji. Wielką pasją aktora było malarstwo. Od chwili debiutu na wystawie związkowej ZPAP w Częstochowie w roku 1945, brał udział w wielu wystawach zarówno w kraju, jak i za granicą. Od 1957 roku był członkiem ZPAP oddziału warszawskiego. Należał do "Grupy 57" skupionej przy Galerii Sztuki Nowoczesnej "Krzywe Koło". Interesował się taszyczem. Uprawiał malarstwo sztalugowe, charakteryzujące się wyrafinowanym kolorytem, dynamiką formy i plastycznością materii. Jego najczęściej sporych rozmiarów abstrakcyjne kompozycje cieszyły się dużym uznaniem. Wystawiane na aukcjach obrazy

osiągały ceny do kilku tysięcy dolarów. (źródło: <http://filmpolski.pl/>)

Franciszek Sobalski urodził się w 1928 roku w Częstochowie. Jest absolwentem Liceum Ogólnokształcącego im. R.Traugutta, Wydziału Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz doktorantem nauk humanistycznych Uniwersytetu Łódzkiego. Pracownik Archiwum Państwowego w Częstochowie, a w latach 1996-98 jego dyrektor. Jest badaczem dziejów Częstochowy i okolic. W jego badaniach dominuje tematyka związana z rozwojem przemysłu w Częstochowie na przełomie XIX i XX wieku. Jest autorem około 200 publikacji w tym 4 książkowych. Od 1959 roku nieprzerwanie członek zarządu Częstochowskiego Towarzystwa Naukowego.

Marek Ślosarski (ur. 1957 w Bytomiu) - aktor i reżyser teatralny. Absolwent Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Katowicach. Od 1998 roku pracował w Teatrze im. Adama Mickiewicza w Częstochowie, w latach 2003-06 pełnił funkcję zastępcy dyrektora. Obecnie pracuje w Teatrze Powszechnym w Łodzi. Ma w swoim dorobku ponad 70 ról teatralnych. Obecnie pracuje w łódzkim Teatrze Powszechnym.

Henryk Talar ukończył krakowską PWST. Występował na deskach teatrów Dramatycznego w Szczecinie (1969-1970), im. Bogusławskiego w Kaliszu (1970-1973), Ateneum w Warszawie (1976-1982) i (1985-1997) i Studio w Warszawie (1982-1985). Dyrektor naczelny i artystyczny teatrów: im. Adama Mickiewicza w Częstochowie (1994-1997) i Teatru Polskiego w Bielsku-Białej (1997-1999). Zagrał główną rolę w Telewizyjnym Teatrze Sensacji w spektaklu „Selekcja”. Prowadził w Telewizji Polsat teleturniej Rosyjska ruletka. Jako aktor, jest wieloletnim współpracownikiem Teatru Polskiego Radia. Jest popularnym aktorem filmowym oraz dubbingowym. Ponadto w latach 80. był lektorem starych kreskówek o Kubusiu Puchatku. W roku 2000 podłożył głos do znanej gry cRPG Baldur's Gate II: Cienie Amn. Wcielił się tam w bohatera Yoshimo (źródło Wikipedia)

Łukasz Wyleżalek (ur. 7 listopada 1953 w Częstochowie) – polski reżyser filmowy i teatralny, scenarzysta. W latach 1981-1987 studiował na Wydziale Reżyserii Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Współpracował z Gazetą Wyborczą w Częstochowie. W czasie studiów realizował cenione filmy krótkometrażowe (Domokrążca, Ludożerca), wcześniej – jeszcze w latach 70. – był asystentem Wojciecha Marczewskiego.

Zrealizował trzy pełnometrażowe filmy fabularne. Debiutował w 1993 kontrowersyjną "Balangą" z muzykiem Jackiem Pałuchą w roli głównej. Przygnębiający, choć niepozabawiony

elementów ironicznych, obraz polskiej rzeczywistości początku lat 90. zdobył na XVIII Festiwalu w Gdyni nagrodę dla najlepszego debiutu.

W 1997 powstał wyróżniony na XXII Festiwalu "Darmozjad polski" z Janem Peszkiem, dwa lata później chłodniej przyjęty "O dwóch takich, co nic nie ukradli". (źródło Wikipedia)